01.02.2013 г. / 22:54:03

Вяра

Деветнадесета неделя след Деня на Света Троица

В ДЕВЕТНАДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА ЛЮБОВТА КЪМ ВРАГОВЕТЕ НИ

Обичайте враговете си, и им правете добро (Лук. 6:35) - казва Христос

Благослови, отче!

Няма на света по-голяма добродетел от любовта, която изпълнява целия закон. Защото Сам Бог казва: „Който има заповедите Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбен ще бъде от Отца Ми; и Аз ще го възлюбя и ще му се явя Сам.“ (Иоан. 14:21). А да обичаме Бога ще рече, да обичаме хората, да им правим добро, да им помагаме според силата си и да не мислим зло никому. А ако някой каже: ""любя Бога", а мрази брата си, лъжец е; защото, който не люби брата си, когото е видял, как може да люби Бога, Когото не е видял?" (1 Иоан. 4:20). Бог е любов (1Иоан. 4:8), и който има любов, живее в Бога и Бог живее в него, а който няма

любов, е нищо. Дори да знае всички езици на света и да разбира Божиите тайни, и да има голяма вяра, и да раздаде целия си имот, и да изсуши тялото си с пост, и да го предаде на огън, щом няма любов, пак е нищо. Това не го казвам аз, а първовърховният апостол Павел (вж. 1 Кор.), той казва: „Любовта е дълготърпелива, пълна с благост, любовта не завижда, любовта се не превъзнася, не се гордее, не безчинствува, не дири своето, не се сърди, зло не мисли, на неправда се не радва, а се радва на истина; всичко извинява, на всичко вярва, на всичко се надява, всичко претърпява. Любовта никога не отпада, а другите дарби, ако са пророчества, ще престанат, ако са езици, ще замлъкнат, ако са знание, ще изчезнат.“ (1 Кор. 13:4-8). За да вкорени тази любов в хората, Христос много пъти поучавал апостолите и тогавашните народи, както и сега поучава верните християни, както ще чуете от днешното свето Евангелие.

Евангелие от Лука, зачало 27

Рече Господ: както искате да постъпват с вас човеците, тъй и вие постъпвайте с тях. И ако обичате ония, които вас обичат, каква вам награда? Защото и грешниците обичат ония, които тях обичат. И ако правите добро на ония, които и вам правят добро, каква вам награда? Защото и грешниците правят същото. И ако давате заем на ония, от които се надявате да го получите назад, каква вам награда? Защото и грешниците дават заем на грешници, за да получат същото. Но вие обичайте враговете си, и правете добро, и назаем давайте, без да очаквате нещо, и ще ви бъде наградата голяма, и ще бъдете синове на Всевишния, защото Той е благ и към неблагодарните, и към злите. И тъй, бъдете милосърдни, както и вашият Отец е милосърден. (Лук. 6:31-36)

ТЪЛКУВАНИЕ

Заповедта, която Христос изрекъл, е естествен наш закон.

Ако искаме хората да не говорят лошо за нас, и ние не трябва да говорим лошо за тях. Ако искаме да ни хвалят, трябва да хвалим, ако искаме да ни милват, трябва да милваме, ако искаме прошка от Бога, трябва и ние да прощаваме на онези, които са съгрешили против нас. Ако искаме да не ни подиграват, да не ни крадат и псуват, и ние не бива да постъпваме така. Както искаме да се държат хората с нас, така и ние трябва да се държим с тях. След това Христос казал на апостолите да обичат не само добрите, но и враговете си, защото знаел, че като отидат по света да проповядват Евангелието, много царе и мъчители щели да се надигнат срещу тях да ги гонят и да ги мъчат, за това Христос им съобщил предварително, та да знаят и после да не скърбят и да не се плашат, а да търпят благодушно, да не се гневят на мъчителите, а да ги обичат и да се молят на Бога за тях, както и Христос се молил на кръста за враговете Си. Да видят апостолите, за да не кажат, че не е възможно човек да се моли за враговете си, а да разберат, че това е посадено в нас от Бога и да им правим онова, което искаме да ни правят те, защото кой каквото посее, това и ще пожъне (ср. Гал. 6:7), тоест кой каквото направи, това ще му направят. Ако обича, ще го обичат, ако мрази, ще го мразят. Но ако обича само онези, които го обичат, това не е голяма добродетел, защото и идолопоклонниците, разбойниците, сребролюбците и самите грешници правят същото. А Бог не иска така, а иска да обичаме и враговете си и да им правим добро. Бог не иска да се трудим само за себе си, Той иска да помагаме и на хората. Както сеячът не сее само за себе си, а гледа да има да нахрани и много други хора, така и войнът не се бие, за да избави само своя дом, а се бие, за да избави цялата си родина, така и търговецът не печели само за себе си, а за много хора. За това който не се грижи за бедните сиромаси, не ще получи милост от Бога. Но някой може да каже: „Този сиромах нито ми е приятел, нито ми е роднина, нито ми е съсед. За какво да му

помагам?“. О, хора! Тялото ни е едно, но има много части: ръце, крака, очи и така нататък. Но могат ли ръцете, краката или очите да кажат: „Не сме от това тяло“? Така и ние, **всички християни, сме кръстени с едно кръщение**, ходим в една църква и ядем от една трапеза Христовото тяло, като братя. Можем ли при това положение да кажем: „Едикой си или еди-кой си не ми е роднина или съсед?“ Всички ние от първия до последния сме братя. За това, ако един скърби, всички трябва да скърбим, и ако един се радва, всички трябва да се радваме. А това ще стане, ако се обичаме, като братя и ако си помагаме един другиму в нуждите.

ПОУЧЕНИЕ

Благочестиви християни! Между нас действат три закона: естествен, писмен и евангелски. Естественият казва: човек да не прави другиму това, което не обича. Писменият казва да обича Бога от все сърце и всеки човек като самия себе си, а евангелският казва да обичаме дори и враговете си, за да бъдем синове Божии, защото който обича врага си, прилича на Бога, Който дава дъжд и слънце на добрите и на злите (ср. Мат. 5:45). За това никога да не казваме: „Който ме обича, ще го обичам, а който ме мрази, ще го мразя“. Защото всеки човек ни е брат и ако ще да ни е враг, пак да го обичаме, както и Бог обикна нас, които Му бяхме врагове заради Адамовото престъпление, и предаде Себе Си на смърт за нас. За това трябва да милваме, както и Бог милва нас. И истинската ни любов ще проличи тогава, когато обичаме враговете си, прощаваме им и им помагаме, когато обичаме не златото, а хората, защото **който обича златото и печалбата повече от хората, е немилостив**. И когато дойде някой сиромах в нужда и му приплаче, той гледа да го натовари с лихва, и вместо да го утеши, го натоварва с още скръб. А не мисли, че християнският закон не позволява да вземаме лихва от християнин, който е наш брат, защото това е най-омразно и

противно на Бога. Християнският закон гласи: „Не вземай лихва от християнин и лихва върху лихва да не вземаш, защото това е беззаконно“. Така казва и пророк Давид: Който не дава парите си с лихва и не приема дарове против невинния, няма да се поклати навеки (Пс. 14:5). И още на много места пише, че Бог много мрази немилостивите хора. За това трябва да бъдем милостиви, да обичаме всички хора, да правим всекиму добро и да милваме всекиго, та дано и ние да получим милост в страшния съден ден от нашия Бог Христос. Нему слава във вечните векове. Амин.

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017